

Pilgrimer på adventsbesök i Linköpings kloster

Det är en kall decemberdag. Rimfrosten har klätt valnötsträdet i knypplad vit spets, utanför den gamla prästgården som numera inhyser Sveriges minsta kloster. I klostret syns att vi lever i adventstiden. Överallt lyser det stearinljus. Idag är det arbetslaget från Pilgrimscentrum som ska få gå i kloster. En inspirationsdag med tid att stanna upp. Linköpings kloster har nu åtta år på nacken och det märks. Allt i detta hem har funnit sin naturliga plats. Så även ett alldeles nymonterat, smakfullt utsnidad ”pilgrimspentry” i gästvåningen.

- Det är så fint att just ni är här idag, säger Sr Therése. Det är tack vare er som vi nu har rinnande vatten här på gästvåningen. Hon förklarar hur det lilla pentryt i gästhemmets matsal växt fram under hösten med stöd från Pilgrimscentrum.

Linköpings kloster är ett av de Pilgrims Welcome som numera finns längs Birgittaleden. Den historiska led genom Östergötland som binder samman Söderköping och Linköping med Vadstena. Här i Linköpings kloster kan pilgrimer få tak över huvudet och ro för själen i de två gästrum som finns på nedre plan. Klostret ligger bara ett stenkast från Domkyrkan och här bor förutom Sr Therése ett antal ekorrar som rör sig lika vant inomhus som i det gamla valnötsträdet utanför fönstret.

- Pilgrimer som kommer hit är ofta på väg till eller från Vadstena och söker en bedjande och enkel plats att rasta på under sin vandring. Pilgrimer är juveler. Att få ta emot dem på sin väg är en ynnest. Jag tror det är en del av klostrets kallelse, faktiskt. Att bereda en enkel rastplats, mitt i steget, i vandringen, också den vandring som är vardagen och livet. Mat, vatten, plåster, tvättmaskin, sovplats, lakan och handduk och dusch finns att tillgå, liksom bön och välsignelse efter behov. Ibland önskas också enskilda samtal eller någon form av andlig fördjupning, berättar Sr Therése.

Klosterarbete på schemat

Som pilgrim eller gäst får du möjlighet att delta i den dagsrytm som utvecklats i klostret. Vår dag idag rymmer tid för enskild och gemensam bön, samtal, lunch, vila och adventskaffe med nybakade pepparkakor och klostrets egna saffranskolor. Vi bjuds även in att få dela lite av det klosterarbete som dagen innehåller. På lappar står korta arbetsbeskrivningar som var och en blir tilldelad: Hacka persilja, pressa apelsin och citron, fyll vattenflaskor med fäst handskrivna etiketter med namn på oss som är gäster, mal 18 mått kaffe, mm. Längst ner på lappen står en liten vägledning om hur klostret ser på arbetet:

”För att värna en anda av bön också under dagens praktiska arbete, utförs arbetet enskilt och i tystnad eller viskande vid behov. Målet med arbetet är inte att bli klar så fort som möjligt, utan att snarare se vad arbetet gör med oss och låta arbetet få utföras som en bön i sig. När du är klar kan du bara andas eller sätta dig i kapellet inför middagsbönen.”

Efter arbetspasset och lunchen fick vi tid att reflektera över förmiddagens arbetsuppgifter. Med dessa till synes enkla övningar visade det sig att det dagliga arbetet, med rätt fokus, innehåller så mycket andlighet, vila och lovsång. Det tar vi med oss hem till Pilgrimscentrum.

Den gamla klosterdevisen. Ora et Labora – Bön och Arbete. Har denna kalla dag i advent fått en djupare innebörd.

Emanuel Eriksson, pilgrimsutvecklare

